

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. ÉVFOLYAM, 301. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

PÉNTEK, 1954. DECEMBER 17.

Mai számból:

A szovjet kormány jegyzéke Franciaország kormányához (2. oldal) — Tiltakozások a párizsi militarista szerződés ellen (2. oldal) — A Hazafias Népfrent a munkás-paraszti szövetségben alapul (2. oldal) — Nádudvari emlékezések (2. oldal) — Jobb árullatással, önkéntességökkel kezdik az új évet a megyei földművelésügyi hivatalok (4. oldal)

A magyar szabadságharc fővárosa — Debrecen

Kétszer volt az ország ideiglenes fővárosa — Debrecen. 1849-ben a szabadságharc életre-halálra harcoló nemzeti Kossuth Lajos rendkívül nagyhatású szónokától lett deponizálva a Habsburg-ház, 1944 december 21-én pedig Debrecenben ült össze az Ideiglenes Nemzeti gyűlés.

Tíz évvel ezelőtt 1944-ben, az országban még javában folyt a háború, Budapesten, az ország szívében, a Dunántúlon és Észak-Magyarország egyes községeiben, városokban a kiszolgáltatott, megfélemlített emberek milliói színlátták a barbár német hadsereg önkénykedésétől. De keleten, a Tiszántúlon már elhallgattak a fegyverek, megkezdődött az új élet. Az üzemekben a romok alól már szedték ki a termelő gépeket, megindult december 2-án a vonatközlekedés Püspökladány és Debrecen között, megalakultak a Nemzeti Bizottságok, megtartotta alakuló ülését az Ideiglenes Nemzeti gyűlés. Előkészítő Bizottsága is, s 1944 december 21-ének dicső napján Debrecenben megszületett az aléltóságából ébredő új Magyarország Ideiglenes Nemzeti Kormányja.

1944 december 21. Néhány szám, néhány betű csak, és mégis milyen sokat mond. Jelentőségéről oldalakat lehetne írni. E nap eseményei a sír széléről visszarántott országot megindították a fejlődés útján. Debrecenben letették a szabad Magyarország alapjait, s városunk a történelem folyamán immár másodszor lett az ország fővárosa. Még javában folyt a harc Budapest felszabadításáért, a nácibérenc nyilasok Somogyból, Zalából és a többi dunántúli megyéből ezerszámra hurokolták Nyugatra a 14, 15 éves gyerekeket, akik sohse látták többé szülőházjukat. — Debrecen azonban már nem kiáltott a gyilkos, vad viharok.

Minden viharok vége szakad egyszer. 1945 április 4-én a háború utolsó lángjai is kialudtak ebben a sokat szenvedett országban. A halál dorézolását békés, de nehéz évek követték gyors egymásutánban. És az építés lázában, hol zsörtölődve, hol pedig a lelkesedéstől izzásig hevülve ástuk az alapot, raktuk a téglat, ácsoltuk a gerendákat, s állgattuk észre, máris eltelt tíz kenny esztendő. Ma, az 1954-es év decemberét írjuk s néhány nap múlva, december 21-én örömmel ünnepli majd az egész ország az ideiglenes Nemzeti gyűlés megalakulásának tizedik évfordulóját. Nekünk, Debrecen dolgozóinak különösen nagy jelentőségű e nagy nemzeti ünnep, mert a mi városunkat érte az a megtiszteltetés, hogy bölcsője lehetett az akkor születő új, szabad Magyarországának.

zülök szépszámmal olyanokat, akik hazajönnek, mert most tíz éve itt éltek közöttünk, itt dolgoztak, fáradoztak a háborúban tönkrement ország talpraállításán.

Aki vendéget vár, fokozott gondot fordít arra, hogy lakásában rend, tisztaság legyen, s az érkezőt méltó környezetben fogadhasa. Debrecen sem akar méltatlan házigazda lenni vendégeihez, s ezért városzerte megindult a házak, terek rendezése, csinosítása. Szorgos kezek igyekeznek azon, hogy a vonatról leszállva, már a vasútállomás előtti téren ünnepi kép fogadja a kedves vendégeket. A Vörös Hadsereg útján már lengeti a szél a hatalmas zászlókat, lobogókat. Az üzletek kirakataiban nagy igyekezettel dolgoznak a kirakatrendezők, mozgás, készülődés látható mindenfelé, akármerre néz az ember. Új ruhát öltött az Arany Bika épülete kívül-belül egyaránt. És szépül a Kossuth-szobor körüli tér is. A Nagytemplom előtt zászlófartó oszlopokat állítanak fel, odább piros salakot raknak le a teherautókról, s a Csapó utca végénél ácsolják már a díszmenyéndvényt. A készülődés zajától hangos, mozgásától eleven a város, igen sokan dolgoznak azért, hogy a nagy nap belső értékét méltó külső szín egészítse ki. Szépnek, nagyon szépnek kell lenni december 21-én Debrecennek, mert e napon rajtunk lesz az egész ország szemé.

Ünnepi külsőt ölt Debrecen, mert vendégeket vár, mert a vendégekkel együtt ünnepi december 21-ét, az új magyar államiság megszületésének tizedik évfordulóját.

A nagy ünnep tiszteletére sorra jelentik az üzemek, hogy tervüket teljesítették. Hétfőn a Hajlított Bütorgyár dolgozói közölték a szerkesztőséggel, tegnap a Ruhagyár dolgozói jelentették: évi tervüket a vállalt határidő előtt teljesítették. Hárommillió forint értékű munkát végeznek el az év végéig — terven felül — 20.000 női, leányka- és fiúruhát készítenek. A hajdúszoboszlói tanács is büszkén táviratozta: egész évi adóbevételi tervet az adófizető polgárok teljesítették.

Komoly politikai tartalma van ezeknek a jelentéseknek. Debrecen és a megye dolgozó népének egységét, egységes akaratát híven fejezik ki a dolgozók nagy-szerű hőstettei. Eppen úgy, mint 1944 decemberében, most is nagy szükség van erre az egységre. Országunk nyugati határától nem messzire fegyverkezik ősi ellenségünk, a német militarizmus. A mi békeszerető népünk ezekkel a munkahóstitettekkel is bizonyítja, hogy „nem”-et kiált Nyugat-Németország felfegyverzésének, az új háborúnak.

Legyen hát a Debrecenben ülésező országgyűlés a magyar nép egységének, összetartásának, munkakalendületének újabb jelentős állomása, Kossuth, Csokonai, Fazekas, Ady, Móricz Zsigmond városának dolgozó népe legyen méltó arra, hogy immár harmadjára ülésezik falai között a nemzet leg-obbait összegyűjtő országgyűlés.

A Ruhagyár befejezte 1954. évi tervét

Hajdú-Bihar megye legnagyobb könnyűipari üzeme, a Debreceni Ruhagyár december 16-án három órára részleteiben befejezte évi tervét. A sikerhez nagyban hozzájárult a december 21-re indított munkaverseny lendülete. Az üzem dolgozói azonban ennél az eredménynél nem állnak meg, hanem vállalták, hogy az év hátralévő napjaiban még

30.000 különböző ruházati cikket készítenek el.

Teljesítette exporttervét a Gépifertályó

A Gépifertályó dolgozói 19 nappal a határidő előtt, december 15-én 100,5 százalékban teljesítették 1954. évi exporttervüket. Ugy a népi demokráciába, mint a Szovjetunióba irányuló

szállítmányait kifogástalan minőségben már rendeltetési helyükre juttatták.

Az üzemben a december 21-i vállalások következtetés végrehajtásáért is nagy harc folyik. Az eddigi eredmények alapján az üzem az Ideiglenes Nemzeti gyűlés megalakulása tiszteletére tett fogadalmát minden valószínűség szerint december 20-án teljesíti.

A hiányos anyagellátás gátolja több debreceni üzem tervének teljesítését

Ankét a Néplap szerkesztőségében

A napokban baráti megbeszélésre jöttek össze a Néplap szerkesztőségében igazgatók, főmérnökök, párttitkárok és munkások, hogy megbeszéljék az 1954. évi tervükben eddig elért eredményeket és hiányosságokat, valamint azt, hogy üzemük hogyan állt helyt a kormányprogram megvalósításában és hogyan törekedtek arra, hogy többet és jobbat termeljenek.

Ez alkalommal talán legtöbb szó az anyagellátás hiányosságairól esett, amelyek az 1954-es évi terv teljesítését gátolták.

A megjelent igazgatók, párttitkárok szerint az anyaghiány nagyban gátolta az üzemek életét, hogy a kormányprogram szellemében valóban több és jobb árut adjanak Hajdú-Bihar megye, valamint az egész ország lakosságá számára.

ban nem lettek korszerűbbek az elavult, korszerűtlen gépek.

Hajlított Bütorgyár

A Debreceni Hajlított Bütorgyárban — mint ahogy Szabó József elvtárs elmondotta — szintén komoly termelési kiesést jelentett az anyaghiány. A gyár 1953. augusztusa óta anyaghiánnyal küzd. Ennek következtében a gyár több mint 20 ezer export szakkal adós ma is. Nem beszélve arról, hogy a belföldi szükségletet sem tudták az anyaghiány miatt mindig megfelelően kielégíteni.

Dohánygyár

A Debreceni Dohánygyárban szintén baj van az anyagellátással — mint ahogy ezt Lőrincz Ferenc igazgató elvtárs elmondotta. — A jó minőségű cigaretták előállításának egyik feltétele az, hogy 2-3 éves dohánykészlettel rendelkezzenek. Ezzel szemben gyakori, hogy a fermentálás után már másnap felhasználják azt a dohányt, amelynek egy-két hétig

pihennie, száradnia kellene. Ennek persze a dohányos emberek isszák meg a levét s ugyanakkor károsul az állam is.

Sok panasz hangzik el mostanában a cigaretták minőségéről. A Kossuth és több más cigarettátöltése nem egyenletes. Legtöbbször túl kemény, így nem ég, s ugyanakkor igen sok benne a „finánc”, közismert néven a kocsány.

Hogy a Debreceni Dohánygyár cigarettáinak töltése nem egyenletes, annak az az oka, hogy a gyár nem rendelkezik automatikus garatetővel. Ujtítás alapján a lágymányosi dohánygyár mintájára próbáltak automatikus garatetőt előállítani, de nem sikerült.

A sok kocsányos cigarettára pedig az a válasz, hogy a dohánygyár nem rendelkezik kocsányozó géppel. Igérték azonban 1955-re egy kocsányozó gépet.

Gátolja a termelést, a jó minőségű cigaretták előállítását az alkatrészhány is. Egy-egy géphez a felsőbb szervelő hónapokig nem kapnak alkatrészt, ha pedig kapnak, a mennyiség nem kielégítő.

Jobb anyagellátást

A nehézségek ellenére az üzemek igazgatói, munkásai mindent elkövetnek, hogy a gyár folyamatosan termeljen, hogy adósság nélkül teljesítsék éves tervüket. Ezt bizonyítja a munkások lelkesedése és kezdeményezése. A bütorgyári munkások az eddigi fel nem használt hulladékanyagból fontos hiánycikkeket, horonyléceket állítanak elő. A dohánygyáriak pedig két hónap alatt 527 mázsa dohányt takarítottak meg. Az eddigi eredmények alapján valószínű, hogy decemberben 180-200 mázsa dohányt takarítanak meg. A munkások igyekeznek tehát az anyaggal takarékoskodni, lehetőségükhöz mérten tervük teljesítését elősegíteni. Viszont feltétlenül szükség van a felsőbb szervek, az iparigazgatóságok és a minisztériumok támogatására.

Az ankétón a cipőgyáriak főleg a Cipőipari Igazgatóságot bírálták. A Cipőipari Igazgatóság gyakran felborítja a gyár tervét. A gyár vezetői az 1955-ös tervet legalább négyszer dolgozták már ki, készítették el, de a Cipőipari Igazgatóság minduntalan megváltoztatja azt, egyszerűen felrúgja a gyár vezetői által készített tervet. Hogyan lehet itt beszélni tervszerűségről? Azt hisszük, se-hogy.

Bírálták, s meg kell mondani, jogosan a Cipőipari Igazgatóságot a modellek elosztásáért is. Az összehasonlíthatatlanul korsze-

rűben felszerelt Dunó és Tisza Cipőgyár az úgynevezett „könynyebb” modellek gyártását kapja meg. Ugyanakkor a Tánácsos Cipőgyár a gyár kapacitásának meg nem felelő modellek készítését kapja. Jelenleg is fű működésű gépek gyártanak, holott gépi berendezésük, azok kapacitása jobban megfelelne női és gyermekszandál készítésére. Ezt az állítást a cipőgyáriak példakal tudják igazolni. Mert amikor a fentemlített árukat készítették, tervükben nem volt elmaradás.

Jobban segíthetne a Cipőipari Igazgatóság az anyagellátás terén mutatkozó nehézségek megoldásában is.

Az elhangzott bírálatból levonhatják a következtetést a Hajlított Bütorgyár, a Gyógyszer-gyár, a Ruhagyár, a Dohánygyár felsőbb szervei is. Adjanak az eddigieknél sokkal több támogatást, segítséget a hozzájuk tartozó üzemeknek a hibák kijavításában. Segítsék elő, hogy a gyárak — a lehetőséghez mérten — megfelelő anyaggal, törzskészlettel rendelkezzenek, hogy termelésük ne váljon bizonytalanná. A megfelelő anyagellátás feltétele annak, hogy a debreceni üzemek, köztük az említettek biztos tervekkel, folyamatos termeléssel kezdjék meg az új évet, és hogy a kormányprogram szellemében több és jobb árut adhassanak a lakosság számára.

Tánácsos Cipőgyár

Farkas József elvtárs, a Tánácsos Cipőgyár párttitkára elmondotta, hogy negyedéves tervüket 1954-ben sorozatosan nem tudták teljesíteni az anyaghiány miatt. Ebben a hónapban például a Tánácsos Cipőgyár szabászata három napig nem termelt, mert az üzemben nem volt olyan anyag, amelyből cipőfelsőrészt lehetett volna készíteni. A szabászat háromnapos kiesése gátolta a többi üzemrészek folyamatos termelését is.

Az utóbbi időben általában olyan bőrányagot kapnak, amelyből cipőt gyártani egyáltalán nem lehet, viszont tászkák és bőrdíszmüvek gyártására igen alkalmas. Az ilyen anyagok felelőtlen leküldése csak az önköltséget növeli, mert a gyár vezetői — igen helyesen — egy-két nap múlva visszaküldik. A Tánácsos Cipőgyárnak, hogy folyamatosan termeljen, tíznapos törzskészletre van szüksége. Ezzel szemben ma egyetlen egy napi törzskészlettel sem rendelkezik. Ennek következtében a gyár nem tud megfelelő mennyiséget gyártani, nem tudja negyedéves, sőt éves tervét sem teljesíteni. Pedig az üzem tervét 1954-ben az 1953-as tervhez viszonyítva 37.300 párral fel-emelték. A Tánácsos Cipőgyár dolgozói mindent elkövetnek, hogy teljesítsék a felemelt tervet, de a megfelelő feltételek nélkül, alapanyag nélkül teljesíteni ezt nem tudják.

Mindépphöz hozzá kell még tenni, hogy a gyárban elavult, korszerűtlen gépekkel dolgoznak, egészségétlen, korszerűtlen helyiségekben. Igaz, az elmúlt hónapokban kaptak két talpvarrógépet, de két talpvarrógéppel azon-

A szovjet kormány jegyzéke Franciaország kormányához

Moszkva (TASZSZ) V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere december 16-án fogadta L. Joxe urat, Franciaország moszkvai nagykövétét és átnyújtotta neki a szovjet kormánynak a francia kormányhoz intézett jegyzékét, melyben többi között a következők állnak:

„A szovjet kormány szükségesnek tartja felhívni Franciaország kormányának figyelmét arra, hogy a francia kormány cselekedetei, amelyek kifejezésre jutnak az úgynevezett párizsi egyezmények megkötésében, gyökeresen ellenkeznek azokkal a kötelezettségekkel, amelyeket Franciaország a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Francia Köztársaság szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződése alapján vállalt magára.

Ebben a szerződésben, amely 1961 végéig terjedő időre kötötték meg, a következő áll: „A magas szerződő felek kötelezik magukat, hogy nem kötnék semmiféle olyan szövetséget és nem vesznek részt semmiféle olyan koalícióban, amely a magas szerződő felek valamelyike ellen irányul.” (5. cikkely.)

Míg a francia-szovjet szerződés célja egy új német agresszió lehetőségének megakadályozása, addig a párizsi egyezme-

nyek, amelyeket Franciaország kormánya aláírt, a német militarizmus feltámasztására vezetnek, és ezzel megteremtik egy új német agresszió veszélyét.

E párizsi egyezmények egyrészt előírják a remilitarizált Nyugat-Németország felvételét az agresszív északatlanti tömbbe és más katonai csoportosulásokba, amelyek a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen irányulnak. Ez azt jelenti, hogy Franciaország, mint a csoportosulások egyik fő részvevője, katonai szövetségre lép a feltámasztandó militarizmussal, jelleget a francia-szovjet szerződés értelmében Franciaország kötelezte magát, hogy nem lép be semmiféle olyan katonai szövetségbe, amely a Szovjetunió ellen irányul.

A szovjet kormány már többször — így ez év október 23-1, november 13-1 és december 9-1 jegyzékében — rámutatott arra, hogy a francia kormány ez az eljárása világosan ellenkezik a francia-szovjet szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés betűjével és szellemével.

Annak érdekében, hogy meg lehessen oldani Németország egységének békeszerető és demokratikus alapokon való helyreállítására kérdését, össznémet szabad választásokat megtartása útján, a szovjet kormány javasolta, hogy haladéktalanul hívják össze a négy hatalom külügyminisztereinek értekezletét.

A szovjet kormány javasolta, hívják össze november végére Moszkvában vagy Párizsban az összes európai országok értekezletét külön abból a célból, hogy megvitassák az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtésének kérdését.

Azzal, hogy elutasította a szov-

jet kormány fenti javaslatait és baráti figyelmeztetéseit, a francia kormány megmutatta, hogy nem kíván számolni a francia-szovjet szerződésben vállalt kötelezettségeivel, az európai népek békéje és biztonsága megszilárdításának érdekeivel.

A francia kormány jelenlegi politikája nemcsak azokkal a kötelezettségekkel ellenkezik, amelyeket Franciaország a francia-szovjet szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés alapján vállalt, hanem egyenesen a Szovjetunió ellen és más békeszerető európai állam ellen irányul.

Ebben a helyzetben a francia-szovjet szerződés nem szolgálhat azokat a céltüzeteket, amelyeknek érdekében megkötötték.

A szovjet kormány nem törődhet bele ebbe a helyzetbe és lehetetlennek tartja, hogy ne mondja ezt meg nyíltan a szovjet népnek és a francia népnek egyaránt.

Ilyen körülmények között a szovjet kormány köteletségének tartja kijelenteni, hogy a párizsi egyezmények ratifikálása keresztülhúzza a francia-szovjet szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződést és hatálytalanítja ezt a szerződést. Ezért a felelősség teljesen Franciaországot, a francia kormányt terheli.

A párizsi egyezmények ratifikálása után a szovjet kormány számára nem marad más hátra, minthogy a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnöksége elé javaslatot terjesszen a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Francia Köztársaság közötti szövetségi és kölcsönös segélynyújtási szerződés hatálytalanításáról.

Moszkva, 1954. december 16.

A francia nagykövét kijelentette, hogy a jegyzékét haladéktalanul továbbítja kormányához.

A debreceni írók üzenete a szovjet írók II. kongresszusának

A szovjet írók II. kongresszusa alkalmából a Magyar Írók Szövetsége debreceni csoportja levelet írt a kongresszushoz, személy szerint E. G. Kazakevics Sztáin-díjas írónak, a Szovjet Írók Szövetsége vezetőségi tagjának, aki a legutóbbi magyar-szovjet barátság-hónap keretében Debrecenben, a Hortobágyon és a hajdúvárosokban járt debreceni írók társaságában. A levél így szól:

Kedves Kazakevics elvtárs!

Abból az alkalomból, hogy a szovjet írók II. kongresszusukat tartják, sokszor üdvözlünk Önt. Sokszor visszagondolunk azokra a napokra, amikor ősi, szép városunkban tartózkodott. Sokat tanultunk Öntől és a többi nálunk járt szovjet írótól. Ezúton üdvözlünk Nyikolaj Tyihonovot, Gallina Nyikolajevát, Druzint, mert a velük való találkozás is megtisztelő volt számunkra s igen sokat tanultunk tőlük.

Megkérjük Kazakevics elvtársat, hogy adja át forró tiszteletteljes üdvözlőnk a kongresszus résztvevőinek. Mi most Debrecenben nagy ünnepre készülünk. December 21-én lesz tíz éve annak, hogy Debrecen a történelemben másodszor fővárosa lett szan-retett hazánknak. Tíz évvel ezelőtt ült össze az Ideiglenes Nemzetgyűlés s ezzel elindult útjára független, szabad országunk államisága. Ennek lehetőségét az Önök népe, az Önök dicsőséges szovjet hadserege adta meg nekünk. A magyar nép s benne mi, debreceni írók ezért köszönettel és hálával adozunk a nagy szovjet népeknek.

Hadd mondjuk el, hogy a szovjet hadsereg felszabadításának köszönhetjük fejlődési lehetőségeinket. Ha nem szabadít fel minket, e véres háborúban áldozatokkal nem kimélve, sokunk még ma is cselédsorban volna, róná az országutakat, vagy ácsorogna a gyárak kapujában munka nélkül munkalehetőséget várva az uraktól. Talán eszünkbe sem jutott volna, hogy tollat vegyünk a kezünkbe. Ma pedig sokan közülünk egyre felfelé ívelnek művészi képességeikben.

Örömmel közöljük, hogy nagy nemzeti ünnepünk tiszteletére éppen ma jelent meg a felszabadulás után első szépirodalmi könyvünk a debreceni írók almanachja „Túl a Tiszán” címmel. Ebben a kötetben az eddigi legjobb irodalmi alkotásaink jelentek meg. Most van alakulóban a könyvkiadónk. Az ünnepség tiszteletére jelenik meg folyóiratunk, az „Építünk” utóda „Alföld” címmel. Ebben a legfrissebb alkotások jelennek meg.

Hisszük, hogy a szovjet írók II. kongresszusa számunkra is sok segítséget ad. Kívánunk munkájukhoz sok sikert.

Oszinte köszönettel
a debreceni írók nevében

KISS TAMAS elnök.
FABIAN SANDOR titkár.

este a párizsi szerződések elleni tiltakozó tömeggyűlésre hívta össze a német főváros valamennyi körzetének lakosait. A nagygyűlésen, amelyet a sportcsarnokban tartanak, Lothar Bolt, a Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökhelyettese és külügyminisztere mond beszédet.

PÁRIZS

(MTI) Ahogy közeledik a nemzetgyűlés ratifikálási vitájának időpontja, napról-napra több hír érkezik Franciaország minden tájáról a ratifikálás elleni tiltakozó tömegmozgalom szélesedéséről és erősödéséről.

Lot-et-Garonne megyei tanácsa egyhangúlag határozatot fogadott el, amelyben a Szovjetunióval való tárgyalások gyors megkezdését sürgeti. Haute-Garonne megyében hat szocialista és egy radikális polgármester közös felhívást írt alá a ratifikálás ellen. Rhone Var-, Ardèche és Haute-Vienne megyék megyei tanácsai egyhangú határozatot hoztak a ratifikálás ellen.

Egyre erőteljesebben szállnak síkra a ratifikálás ellen az üzemi dolgozók is és ezekben az üzemekben sokhelyütt megszervezték a kommuniszták és szocialisták akciógétsége. Így például a Párizs-környéki Hispano-Suiza gyárban a CGT, a Force-Ouvriere és a CFDT helyi szakszervezeti bizottságai közös felhívást intéztek a gyár dolgozóhoz, hogy foglalkozni állást a ratifikálás ellen.

Az ország minden részéből sok küldöttség készülődik Párizsba, hogy felkeresse a nemzetgyűlésben az illető választókerület képviselőjét és közölje vele választóinak azt az akaratát, hogy szavazzon a ratifikálás ellen.

Philippe Barres köztársasági szocialista képviselő egy küldöttség előtt kijelentette, hogy a párizsi egyezmények ratifikálása ellen fog szavazni.

Tiltakozások a párizsi militarista szerződések ellen

BERLIN

(MTI) A demokratikus Németország nemzeti frontjának nagyberlini választmánya csütörtökön

Harcot kell folytatni a tunyaság ellen. A nemtörődömség, rezsizs, tunyaság egyes helyeken már szinte tűrhetetlen. Nemcsak falun van ez így. Így van a városban is. Ha betörnek egy lakrakt, kiég egy villanyegő, napokig, hetekig úgy marad. Pazarolnak az anyaggal, azt mondják: hát nem az enyém. Emlékszem rá, ezelőtt, hogyha valaki ellopott a szomszédból egy csirkét, vagy tyúkot, úgy szólólván társadalmi szankcionált volt egész életében. Vannak, akik az államotl ezeket lopnak el és pazarolnak el, és azt mondják rá: ügyes ember. Ezt gyökeresen fel kell számolni. A Hazafias Népfrontnak fontos kötelessége küzdeni ez ellen a nézet ellen. Tudtára adni mindenkinek, hogy a nép vagyona nem csakiszalmája, a nép vagyont nem lehet pazarolni.

Ezután a nyugatnémet felfegyverzés kérdéséről beszélt. A jelenlévőket komoly felvilágosító munkára hívta fel a nemzeti összefogás megteremtése érdekében, hogy egy újabb háború kitörését megakadályozhassuk.

Ünnepi tanácsuléseket tartanak a Hajdú megyei községekben

December 19-én va.amennyi Hajdú megyei községben és városban ünnepi tanácsulést tart-

nak, amelyen méltatják a tíz év előtti történelmi eseményeket.

A Hazafias Népfront a munkás-paraszt szövetségen alapul

Kulcsár Ferenc elvtárs felszólalása a népfront-bizottságok elnökeinek értekezletén

A Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei bizottsága szerdán délelőtti tanácskozára hívta össze a járási és községi népfront-bizottságok elnökeit és titkárait. A tanácskozás a Déri Múzeum dísztermében zajlott le. Többek között felszólalt Kulcsár Ferenc elvtárs, az MDP Hajdú-Bihar megyei Bizottságának másodtitkára is. Az alábbiakban beszédéből közlünk részleteket.

A népkörökről

— A népfront-bizottságok egyik főfeladata — a politikai aktivitás fokozása a városban és falun egyaránt. Különösen sok tennivaló van még ezen a téren Debrecenben. A faluban öröndetes dolog az, hogy az olvasókörök újjáélednek és bennük pezseg az élet. De emellett azt is meg kell mondani, nem elégedhetünk meg azzal, hogy egy-két népkört, vagy másszóval olvasókört létrehozunk. Kezdenek téves nézetek úrrá lenni.

Vannak, akik a népkörök és a népfront közé egyszerűen egyenlőségi jelet tesznek. A népkör nagyon fontos tényezője a falu kulturális, társadalmi életének. A népfront azonban a népkörnél sokkalta szélesebb és ezt szem elől tévesztani nem lehet. A népköröknek — amelyek már a múltban is voltak — nemcsak haladó, hanem maradi tradíciói is voltak. Az asszonyokat távol tartották ezektől a köröktől, az ifjúságot a legtöbb helyről kirekesztették. Ezekkel a helytelen nézetekkel még ma is találkozunk. Szélesíteni kell a népfront-mozgalmat úgy is, hogy például gazdaszónyköröket, vagy más összejöveteleket szervezünk.

Hiba lenne csak a falura leszkíteni a népfront-mozgalmat,

Öszintén meg kell mondani, hogy Debrecenben ezen a téren nem megnyugtató a helyzet. Nem tartjuk meg mindent annak érdekében, hogy a városi dolgozók a népfrontot saját maguk szervezetenek, összefogásának tekintsék. Meg kell találni a módját és formáját annak, hogy Debrecen városban is kibontakozzék a népfront-mozgalom és Debrecen dolgozóinak is saját ügyük legyen. Különösen számottevő tennivalónk van az üzemi munkások körében. A Hazafias Népfront a munkás-paraszt szövetségen alapul, arra épül, amelyen belül a vezető erő az az ipari munkásság, amely számtalanszor bebizonyította, hogy alkalmas és hivatott történelmi szerepére. Az ipari munkásság alkalmas volt arra, hogy szövetségben a parasztsággal — kivesse az országot mélyseges elesettségből, amibe a Horty-rendszer taszította, alkalmasnak kell lennie arra és alkalmas is, hogy e hatalmas nagy népi összefogásnak vezető ereje legyen.

A történelmi tények számtalanszor bebizonyították, hogy valahányszor a dolgozó parasztság megpróbálta lerázni magáról a féktelen úri igát, mindannyiszor keservesen kellett visszavonulnia, ha ezt maga próbálta meg. Egy-maga, városi vezető nélkül nem volt képes erre. És ez a történelmi tény kell, hogy figyelmeztessen arra, hogy szükség van ma is a vezető erőre és ez a munkáosztály. A munkásokat meg kell győzni arról, hogy ne tartásák távol magukat, hanem vegyenek részt a népfront munkájában. Ez egyébként a népfront helyi bizottságának is egyik fő feladata.

Néhány szót szeretnék szólni arról a versengésről, amely a

A népi vagyon védelméről

Harcolni kell a helyi népfront-bizottságoknak az összefogást akadályozó politikai tényezők ellen is. Jobb- és baloldali elhajlások ellen, mert ilyen akadály is van. A jobboldali elhajlások abban mutatkoznak meg, hogy hevenként egyes demagóg elemek azzal igyekeznek maguknak népszerűséget hajhászni, hogy demagóg jelszavakat hangoztattak. Fel kell lépni a demagógok ellen. A dolgozó parasztnak különösen ezt kell tenniük. Számos helyen gúnyos kacajjal zavarták el az ilyen embereket, akik maguk mellett hangulatot akartak kelteni.

Vannak olyan emberek, akiknek téves nézetei vannak a proletárdiktatúrával kapcsolatban. Azt hiszik, hogy a proletárdiktatúra parancsolatból áll. Sok csatát végigharcoltak ezek közül többben és régi elvtársak. Tévesek és károsak ezek az elképze-

lések. Jó szóval rá kell vinni a helyes útra őket. Akiknél ez nem használ, ott keményebb szót kell használnunk. A parancsolgatás, a dirigálás semmiképpen sem használ a nemzeti összefogás ügyének.

Harcot kell folytatni a tunyaság ellen. A nemtörődömség, rezsizs, tunyaság egyes helyeken már szinte tűrhetetlen. Nemcsak falun van ez így. Így van a városban is. Ha betörnek egy lakrakt, kiég egy villanyegő, napokig, hetekig úgy marad. Pazarolnak az anyaggal, azt mondják: hát nem az enyém. Emlékszem rá, ezelőtt, hogyha valaki ellopott a szomszédból egy csirkét, vagy tyúkot, úgy szólólván társadalmi szankcionált volt egész életében. Vannak, akik az államotl ezeket lopnak el és pazarolnak el, és azt mondják rá: ügyes ember. Ezt gyökeresen fel kell számolni. A Hazafias Népfrontnak fontos kötelessége küzdeni ez ellen a nézet ellen. Tudtára adni mindenkinek, hogy a nép vagyona nem csakiszalmája, a nép vagyont nem lehet pazarolni.

Ezután a nyugatnémet felfegyverzés kérdéséről beszélt. A jelenlévőket komoly felvilágosító munkára hívta fel a nemzeti összefogás megteremtése érdekében, hogy egy újabb háború kitörését megakadályozhassuk.

Eszem, amelyek A néme vagonytam — Romok az V. os műhely pusztító sággal történe A vag ciera lakatos elvtárs v új, fiatal — az kezetet megindu példa ez val azok omok lakad. Teltek nsták keserve legtöbb után is azért, rint alá lenyvs katos az azok a pártion megerit komu gád ve járó b öntudak dönták kapesol Sorra gett. N majd Vámos Nyiráb ház — lyeken zögazd tuk há a ház valam sem. munká pesz. patkoi közbe aei elő kodi a kon építet tek m ső es hazait társi Nep egy j tsz p szóltó — N

FÖLDET KAPTAM

**Árva János
volt napszamos
emlékezik...**

A hajdúsámsoni tanácsbázán nagy napról beszélgettek. A szabadság városának, Debrecennek nagy eseményéről, december 21-ről, az Ideiglenes Kormány megalakulásának tizedik évfordulójának megünnepléséről. Árva János 51 éves hajdúsámsoni lakos is erről beszél.

Családommal együtt készültünk, hogy december 21-én Debrecenbe megyünk. Nagy nap lesz az, s nem akarok elmaradni, hogy lássam hazánk nagyjait, lássam a felvonulást, az ünnepi díszbe öltözött várost.

— Nekem is ünnep december 21-e. Ünnep azért, mert az akkor alakult Ideiglenes Kormány tette lehetővé a földosztást. En azelőtt mindig szegény, napszamos ember voltam. Nem is álmocdtam róla, hogy saját földet tudok majd egyszer a talpam alatt. A földosztáskor 3 hold jó földet kaptam és már az első év terméséből jó kövér dísznöt hízaltam.

— Boldog ember lettem.
— Jól műveltem a földet, jól gondját viseltem, jól is fizetett az nekem.

De amikor láttam, hogy Hajdúsámsonban a föld közös művelésére szövetkeztek az emberek, beadtam én is a földemet

a Dózsa termelőszövetkezetbe, melynek tagja vagyok azóta is. A Meleg-alatti dűlőben volt az én 3 hold földem, s mondhatom őszinte szívvel, hogy ott éreztem először, az új osztású földön, hogy most már valójában a dolgozó ép kezében a hatalom. Azoké a föld, akik megművelik. Családot neveltem. A fiam most Tégláson a tanácsnál mezőgazdasági előadó.

Ugy tervezem, hogy együtt megyünk a debreceni nagy ünnepre. Sokat jelentett nekünk a felszabadulás, fordulatot hozott életünkbe a földosztás. De én úgy hiszem, hogy nemcsak a földhözjutásért ünnepelünk a december 21. hanem minden becsületes magyar embernek ebben a hazában, mert attól a naptól számít a mi szabadságunk, amikor felszabadultunk az idegen elnyomás alól.

Olvastam, hogy a németek megint nem férnek a bőrküben, és a bonni kormány háborúra spekulál. A december 21-i

ünnepséggel kapcsolatban nemcsak én, hanem mindazok, akiknek sorsa itt Hajdúsámsonban jobb lett, arra gondolunk, hogy a debreceni nagy ünnep bizonygatója arról, hogy mi, akik egyszer már leszámoltunk a háborús uszítókkal, most is szilárdan állunk, egymás kezét fogva, a béke útján haladva. A mi építésünk békét kíván.

Itt a sámsoni homokbuckás rézeken ma is dübörög a rigolrozó traktor, 80 centiméter mélyen forgatja a földet az egyéni parasztek földjén, gyümölcs- és szőlőtelepítés alá. Hajdúsámson népe egyre fokozottabban neveli fel a földművelést. A mai sertésvásárra is sok-sok kétféle dísznöt hajtottak fel szabad értékesítésre. Erősödünk, gyarapodunk. Fejlődésünk alapját rakta le tiz esztendővel ezelőtt.

— Most olvastam az újságból, hogy annak idején a hetedik megyéből is eljöttek december 21-re Debrecenbe. Megmondom őszintén, ekkor villant agyamba, hogy most a tizedik évforduló ünnepelésén én is bemegyek családommal Debrecenbe ünnepelni...
E. M.

Segítettük a falut...

Eszembe jutnak azok a harcok, amelyek az újjáépítésért folytak. A német fasizták a debreceni vagonyvázat — ahol én is dolgoztam — romhalmazzá változtatták. Romokban hevert a III. osztály, az V. osztály, a kazán-, a kovacs-műhely és vandál dühtükben elpusztították még a sok fáradtsággal felépített vagonyári kultúrtermet is.

A vagonyárban az újjáépítés céljára a kommunisták álltak. A lakatos brigád — Sinka János elvtárs vezetésével —, aki ma az új, fiatal szakmunkások oktatója — az összeomlott vastelőszerkezetet állította helyre, hogy megindulhasson az élet. Ez a példa egymásután ragadta magával azokat is, akik nem hitték a romok láttán, hogy itt új élet fakad.

Teltek a hónapok. A kommunisták tudták, hogy az infláció keserveit a jó forint eltünteti és legtöbbször a gyári „dudasok” után is helyükön maradtak csak azért, hogy meglegyen a jó forint alapja, a termelés, a termelékenység emelése. Ebből a lakatos brigádból nőttek ki azután azok az élenjáró kommunista és pártönkívűl munkások, akik megértették a párt jelszavát — kommunisták, a falura. A brigád vasárnappontja átalakult falujáró brigáddá, amelyben a legőntudatosabb kommunisták aldozták fel vasárnapjaikat a párt kapcsolatának kiszélesítéséért.

Sorra jártuk a megye községeit. Nádudvar, Balmazújváros, majd a nyírségi községek — Vámospercs, Nyírmártonfalva, Nyírábrány és Téglás, Hajdúhadház — jöttek sorra. Ezeket a helyeket a földhöz juttattak mezőgazdasági szerszámait javítottuk ki, de nem riadtunk vissza a házak, a háztartási eszközök, valamint a lábbelik javításától sem. Brigádunkban minden szakmunkás képviselve volt: a cipész, az asztalos, a lakatos, a patkólovó kovács és mások. Munka közben a falu dolgozóinak tömegei előtt oszlattuk el a volt uralgó osztály rágalmait, azt, hogy a kommunisták „ombolnak”. Mi építettünk, javítottunk s a tettek mellettünk beszéltek. A késő est is ránk köszöntött, mire hazaindultunk a parasztek elvtársi búcsúzkodása közben.

Nemrég találkoztam az utcán egy jól öltözött, új gazdából lett tsz paraszttasszonnyal, aki így szólított meg:

— Megismer az elvtárs?
— Nem, nem ismerem, feleltem.
— Na látja, pedig én ismerem

az elvtársat. Hát nem emlékszik? Annakidején az elvtárs csinálta meg a mosófazekamat, meg a lavoromat.

Erre ráismertem, a sokszáz falusi arc között felkötött előttem az övé is. Ez az asszony és családja ma már tsz-ben van és új lavort visz haza a hóna alatt. (Sajnos, nem tudom a nevét, de szégyeltem megkérdezni.) Elmenőben még megkérdezte, hogy van az az elvtárs, aki megpat-

Nádudvaron jártam a napokban, pár nappal azután, hogy a Vörös Csillag termelőszövetkezet megtartotta zárszámadási közgyűlését. A Vörös Csillag irodájában így tél idején mindig nagy a forgalom, de ezúttal még a szokottnál is nagyobb volt. Az asztalon nagy halom pénz, fizették a munkaegységek után járó pénzt. Ezeket kapták a szövetkezet tagjai. Jól dolgoztak, jó volt a termés. Az idén még gazdagabbak lesznek a tagok. Így is a 312 családból talán csak húsznak nincs tehene, a többinek van, sőt némelyiknek kettő, három is. Az idén minden családnál lesz dísznöt, a legtöbb helyen nem is egy. Egyszóval vidáman, jól élnek a szövetkezet tagjai.

A falu parasztjainak nagy része a szövetkezeti gazdálkodás útjára tért, napról napra gazdagodnak a falu lakói, napról napra jobban nő kulturális igényük. Több mint 1400 házban vezetékcsatlakozás van, háromszázalál jóval több az önálló műsorvevő rádiókészülékek száma. A faluban élők az élet, a boltok tele vannak áruval, jókedvű, mosolygós arcú emberekkel találkozik az ember mindenütt a faluban.

A növekvő jólétben az emberek nem szívesen emlékeznek a múltra, különösen, ha a múlt egyet jelentett a nélkülözéssel, a nyomorral. En most mégis Nádudvar múltja után kutak. Régi harcosokkal beszélgetek, Vasas Ferencel, Oláh Imrével, Rásó Lajossal, akik a harmincas években a földmunkások mozgalomának az élén állottak, akik tudnak beszélni arról az útról, amelyen Nádudvar eljutott 1954. decemberéig.

Miről beszél Vasas Ferenc, Oláh Imre és Rásó Lajos, amikor a község múltja iránt érdeklő-

koita akkor a lovunkat? — Biztosan Bóta János elvtársra gondol, aki ma a Gördülőcsapágygyár kovacs-műhelyében műveztető.

Most visszaillesztva tiz esztendő harcaira, arra kell gondolnom, hogy e brigád tagjai — a Sinka Jánosok, a Bóta Jánosok — is hozzájárultak népünk egységének mai szilárdságához.

Balogh Endre,
a városi tanács elnökhelyettese

Nádudvari EMLEKEZÉSEK

döm? Az 1939-es földmunkásmozgalomról, amikor kétezer éhező nincstelen földműves a Nép kör udvarán gyülekezett, majd a község házára vonult. Munkát, kenyeret követeltek. A főbíró megjéjt, bár egy tucat csendőrt vette körül a löveget, de jobbnak látták, ha alkudoznak. Pánszöveget és búzát ígérték. Pár vagon búzát ki is osztottak, valami párnapos munka is került, hogy aztán még nagyobb éhínség, munkanélküliség kövesse.

Rásó Lajos, Oláh Imre a földmunkások szerveződéséről beszélnék. Saját példájukon jöttek rá, hogy szervezeten többre mennek, mintha csak sítáncok, panaszok lennének. A földmunkások pedig sokan voltak. Másfél ezer családnak egy talpalatnyi földje sem volt. Majdnem ugyanennyinek csak egy-két hold, de 157 kulák és 7 földbirtokos az összes földnek több mint a 70 százalékát bitorolta. A földmunkások vezetőit, különösen Oláh Imrét a csendőrök nem egyszer meghurcolták, megverték, börtönbe zárták. A nádudvariak nyomorának pedig csak 1944 őszén szakadt vége.

1944 október 18-án éjjel kopogtattak Oláh Imre elvtárs ajtaján. Egy szovjet katona állt az ajtóban, egy főhadnagy. Oláh elvtárs már csak a keresztnevére emlékszik, Alekszandernak hívták és civilben egy nagy lenin-grádi gyárnak volt az igazgatója. Ő volt az első szovjet katona, akivel Oláh elvtárs barátságot kötött.

TÍZ ÉVVEL EZELETT

Egy öreg vagonyári munkás visszaemlékezései

Hat éve vagyok már távol a Vagonyártól, jelenleg mint a Vas és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat vezetője dolgozom. Életem nagy részét azonban az üzemben dolgoztam le, így sok jónak vagy rossznak voltam tanúja. Az elmúlt 25 év alatt nehéz volt sorsunk. Tíz éve nevezhetjük csak igazán embereknek magunkat.

A felszabadulás után először hóban és sárban dolgoztak még az esztergályosok is. Kenyerünk már volt, szerzett a szovjet parancsnokság, de egyéb semmi. Mi mégis megpróbáltunk életet vinni a romok közé. Megüzemi konyhát is létesítettünk. Az étlap: borsó, bab, újra borsó, bab volt. Mégis lelkedéssel dolgoztunk, mert tudtuk, hogy amit a párt kitűzött, az mind megvalósul.

Emlékszem, a mozdonyserelődében a tolopad előtt lezajlott, véget nem érő gyűlésekre, ahol megdöbbentően látszó problémákat tárgyaltunk. Állva, vagy a romokon ülve hallgattuk az előadókat, mert se lóca, se szék nem volt. De amit akartunk, az megvalósult.

Mikor 1944. december 21-ére felvittak, a Tiszántúlon még döngött a föld, tombolt a hábo-

rú, haláltusáját vívta a fasizta fenevad. A felszabadító szovjet hadsereg messze volt még Budapesttől, itt, Debrecenben már a születő új, demokratikus Magyarországot bölcösjét álltuk körül.

A kollégium oratóriumában az összegyűlt képviselők előtt a mi 80 tagú „Egyetértés” dalárdánk énekelte el talán először nyilvánosan az Internacionálét. A teremben hideg volt, nagykabátban ültünk, vagy álltunk, mégis könnyes szemekkel ölegettük egymást. A felszabadult munkáosztály boldog örömkönnyei utat törtek a háború seibeinek dőlő fájdalomai felett. Már csak a jövőt néztük és ez melegítette szívünket az egvébként dermesztő hidegben.

Az elmúlt tiz esztendőnek még sok ilyen nagyszerű élménye van. Társaimmal együtt 1945 februárjában hallottuk Rákosi elvtárs első beszédét, amelyet a mozdonyserelődében mondott. Ott voltunk a két párt egyesülésén, és így tovább. Boldog és büszke vagyok, hogy mindezeket megélhettem és tanulni lehettem az első pillanattól kezdve az ország szocialista átalakulásának.

Tóth József,
a Vas és Műszaki Nagykereskedelmi Vállalat vezetője

A Fűtőház teljesítette évi tervét

A Debreceni Fűtőház dolgozói örömmel jelentették, hogy december 21-ike helyett december 14-én 103,8 százalékra teljesítették évi tervüket. A munkában kitűntek Fehérvári Lajos, Balogh István mozdonyvezetők, Sass Imre, Pástyán László fűtők, valamint Molnár István asztalos, Vigh Gergely hegesztő, Jenei Imre esztergályos, Nagy Sándor ka-

zánkóvács, Majzer Ferenc ifi lakatos, továbbá Csordás Imre, a villanyszerelő műhely művezetője, Lugosi Károly villanyszerelő. Dícséretet érdemelnek Szilágyi Dezső, Bukvai Lajos, Kárpáti János, Erdei József műszaki reszortvezetők, valamint Tóth Mihály, Máttyás Lajos, Gombos János művezetők.

Valahol a hátsó padban ültünk Kiss Lajossal. Sokra már nem emlékszem, arra se, hogyan folyt le a gyűlés, de azt tudom, hogy nem értettük, mit keres a kormányban Faragó Gábor volt csendőrvérezredes, akinek pribékjei éveken át üldözték bennünket. Amikor hazamentünk Nádudvarra, ujjongva fogadta a falu a hírt, csak Faragó miniszter nem tetszett nekik sem.

A nádudvariak küldöttsége pedig nemsokára felkereste Nagy Imre elvtársat, az akkori földművelésügyi minisztert, és a falu kívánságát tolmácsolták: földet kérnek a nádudvariak, de minél előbb.

— Meglesz a föld —
nyugtatta meg őket Nagy elvtárs.

A föld pedig meglett. Az Ideiglenes Nemzetgyűlés legnagyobb, történelmi jelentőségű intézkedése az volt, hogy megalkotta a törvényt a nagybirtokrendszer megszüntetéséről és a földbirtok felosztásáról. Így kaphattak földet 1700-an Nádudvaron, majd nem ezren pedig házhelyet. Így épülhetett 400 új ház a felszabadulás óta, így gazdagodhat napról napra a falu, így tervezhetnek egyre merészebben a Vörös Csillag tsz-ben, a Szőlőben és másutt.

Az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakulásával vette kezdetét népünk történetében egy új kormányzati forma, amíg eljutottunk a néphatalom legteljesebb kifejezéséig, a tanácsokig. Itt Oláh Imre, Kiss Lajos, meg a többi nádudvari talán tiz évvel ezelőtt nem is tudták felismerni, mit jelentett az Ideiglenes Nemzetgyűlés megalakulása hazánk történetében, ma talán világosabb már előttük is, a nádudvariak előtt is, hogy mérföldkő volt népünk történetében 1944. december 21-ike.

PALLÁS IMRE

A termelőszövetkezetek zárszámadásainak eddigi tanulságai

Néhány nap már és megyénk területén valamennyi mezőgazdasági termelőszövetkezet befejezte az évi zárszámadását. Nagy esemény a mezőgazdasági termelőszövetkezetek életében a zárszámadás, amely egész évi munkájuk, gazdasági működésük eredményeit tükrözi. Jóllehet a zárszámadások megyei összesítése még nem áll rendelkezésre, de a város levontunk néhány tanulságot az idei zárszámadásokból.

Szükséges ez azért, mert ha a termelőszövetkezetek eredményeit vizsgáljuk, úgy dolgozó paraszt-ságunk egész életét, útját, fejlődését is vizsgáljuk egyben, hiszen a termelőszövetkezeti parasztság úttörője, hatalmas előhada a boldog jövő felé haladó egész dolgozó parasztságnak.

14 mázsa rizs a Brendesik családnak

Annak ellenére, hogy termelőszövetkezeink távolról sem használták ki a nagyüzemi gazdálkodás minden előnyét, mégis első tanulságként levonhatjuk, hogy ahol szorgalmasan, becsületesen dolgoztak, az alapvető mezőgazdasági munkákat idejében elvégezték, ott a termelőszövetkezetek legtöbb tagja az egyéni dolgozó parasztokénál lényegesen nagyobb jövedelemhez jutott. A görbeházi Kossuth tsz.-ben például Brendesik András fiával együtt 760 munkaegységet ért el és ezután 14 mázsa 10 kiló rizst, 22 mázsa 50 kiló búzát, 11 mázsa 40 kiló árpát, 13 mázsa 30 kg szénát, egyéb terményt, tűzrevalót és 12.690 forint készpénzt kapott.

Ez a család a házi szükségleten kívüli rizsmennyiséget eladta és több mint 29.000 forintot kapott érte. Vagy az újszentmargitai Március 9 termelőszövetkezetben Varga Dániel feleségével 659 munkaegységet szerzett, mely után 30 mázsa 20 kiló búzát, 2 mázsa 60 kiló árpát, 10 mázsa tengerit, 21 mázsa 21 kiló szénát, 1 mázsa 65 kg cukrot, 7 kiló mákot, 2 mázsa 60 kiló ocset, 14 kiló babot, 2 szekér szalmát, 1 mázsa 50 kiló zöldséget és 5280 forint készpénzt részelt.

Egy tagra 2160 forint szövetkezeti alapnövekedés

Számos példát lehetne még felhozni, de az elmondottak is világosan bizonyítják, hogy igazi felszabadulást, boldog új paraszti életet csak a szövetkezeti gazdálkodás hozhat. Pártunk és államunk segíti a dolgozó parasztságot a többi természeti vívott harcban, de a gépek kellő kihasználása, a vetéscsere alkalmazása, erdősávok ültetése, halastavak létesítése elkerülhetetlen kispasztai gazdaságban.

Ahhoz, hogy a természettel is sikeresen felvegyük a küzdelmet, hogy mindinkább többet termeljen a föld: összefogás, szövetkezés kell. És a most elkészült és elkészülő zárszámadások számai ékesszólóan beszélnek erről. Beszélnek arról, hogy a termelőszövetkezetek tisztá szövetkezeti vagyongukat tagonként több ezer forinttal gyarapították.

A hajdúböszörményi Bocskai tsz.-ben például az egy tagra eső szövetkezeti alapnövekedés 2160 forint. Emellett saját erőből a gazdálkodás folyamatosságát biztosító üzemi alapba 167.042 forintot tettek és a jó gazda gondosságával készülnek a következő gazdasági évré.

Új rizstelepek, halastavak

Rizstelepeket, halastavakat építenek, mint a tiszecsegyi Kossuth tsz., vagy a pocsaji Petőfi termelőszövetkezet, hogy ezzel is emel-

jék jövedelmezőségüket és biztossítsák a tagság anyagi jólétét.

Az elkészült zárszámadások másik tanulsága az, hogy az elmúlt évek kemény harcaiban és küzdelmeiben a termelőszövetkezetekben új, egymást segítő, kollektív munkában összeforrott igazi szövetkezeti emberek születtek.

A zárszámadás arról tanuskodik, hogy azok a tagok, akik az előző években 80—90 munkaegységet szereztek, az idén 250—300 körüli munkaegységet teljesítettek közös munkában.

Sok termelőszövetkezetben, mint például az egyéki Petőfi, földesi Petőfi termelőszövetke-

zetben az egy tagra eső munkaegységátlag meghaladja a 300-at és a családokénti átlagmunkaegység a 400 felett van. Ezekben a szövetkezetekben minden tag megértette, anyagi jólétén tapasztalja, hogy az egyéni boldogulás útja nem más, mint a közös erővel, a közösség felemeléséért is végzett munka.

A 75 éves Molnár László 238 munkaegysége

Beszélnek a zárszámadások számai olyan idős parasztemberekéről, mint a 75 éves idős Molnár Lászlóról, aki a görbeházi Kos-

suth termelőszövetkezet tagja és 238 munkaegységet ért el. Boldogan jelentették ki a zárszámadási közgyűlésen, hogy ilyen eredményt csak a termelőszövetkezetben érhettek el, ahol olyan munkát kaptak, amit könnyűszerrel el tudtak végezni, amihez nem testi erő, hanem hozzáértés és tapasztalat kell.

Legnagyobb boldogságukat pedig az adja, hogy megtalálták a módját, hogyan lehetnek hasznára családjuknak és szövetkezetüknek késő hajlott korukban is, és ez harmadik tanulsága a zárszámadásnak.

A zárszámadás negyedik tanul-

sága, hogy ahol a nők, feleségek is részt vesznek a közös munkában, nagyobb az eredmény, boldog melegekedtség ver ott tanút és vidám munkában telik az élet. Beszél a zárszámadás olyan asszonyokról és lányokról, mint az újszentmargitai Március 9 termelőszövetkezet nő dolgozóinak, akikről régen azt hitték, hogy csak a főzőkanál kezeléséhez értenek, most pedig kiváló munkacsapatvezetők, a földművelés és állattenyésztés kitűnő mesterei.

Ebben a szövetkezetben minden feleség tagja a szövetkezetnek és szorgalmas munkájuk eredményét tele kamrájuk mutatja.

A zárszámadás megmutatja a számvitel elmaradásából, a tervezés aránytalanságából és az alapszabály be nem tartásából keletkező hiányosságokat is. A szövetkezeti közös vagyon védelme, az igazságos jövedelemelosztás, a tervteljesítés ellenőrzése nincs biztosítva ott, ahol nem megfelelő a könyvelés, mint a hálaip Bocskai termelőszövetkezetben is. A tervezés aránytalansága is megiszivlelendő zárszámadási tanulság kell hogy legyen számunkra.

Nem megengedhető az, hogy termelőszövetkezeink területük 60 százalékán búzát termeljenek és itt-ott a 4—5 mázsa átlagtermések nem tudják eltartani az ottani tagságot és nagy hiánnyal zárják mérlegüket, mint a nyíracádi Béke termelőszövetkezetben. Az alapszabályt be nem tartása pedig munkafegyelem lazulására vezet, melynek kihatásait a zárszámadás számos plópa élesen tükrözi.

Hibák, eredmények tükrö a zárszámadás

A zárszámadás azonban nemcsak beszámol az eredményekről, megmutatja a hibákat, hanem maga is tényezője a további előrehaladásnak. A zárszámadást megvitató közgyűlések a szövetkezeti demokrácia valóságos iskolái.

Ezekben a közgyűlésekben a tagság megbírálja, sőt sokszor igen élesen megkritizálja a vezetőket, mely azt is jelenti, hogy fokozottan átérik a felelősséget a szövetkezet munkáiért.

Amikor a szövetkezeti tagok számoltatnak az egész évi munkaeredményeivel és hibáival, nemcsak azt látják, hogy aki nem vett részt a munkában teljes szorgalommal, annak kevesebb a munkaegysége és ezután a részesedése is, hanem azt is, hogy fejelemzetlenségével mindanyójuknak kárt okozott, mert egy-egy időszerű munka elmaradása sokban csökkenti az egy munkaegységre jutó összeget. Így a zárszámadás a termelőszövetkezeti tagság nevelésének egyik fontos eszköze.

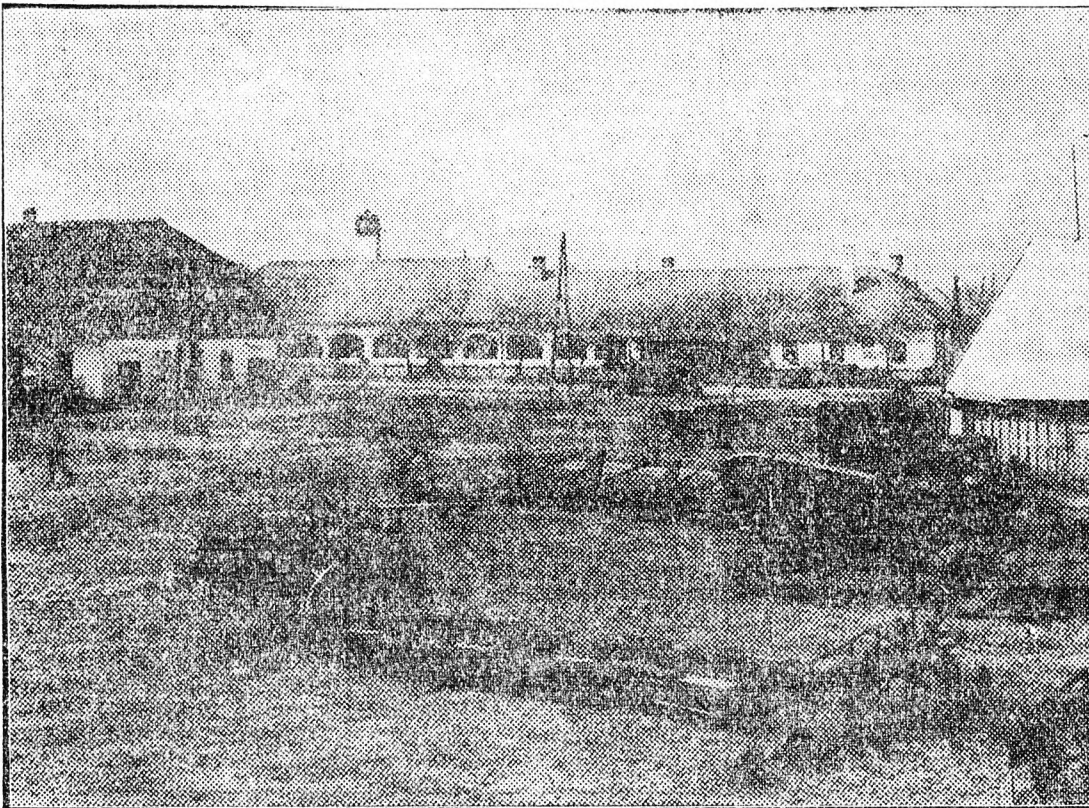
279 új belépő

A zárszámadások készítése idején a megyében 279 egyéni dolgozó paraszt lépett be a termelőszövetkezetekbe. Az egyéki Petőfi tsz.-be például 8 tag, névszerint Ferenczi András, Bodó Ferenc, Vágási Ferenc, Kovács Mária, Kossina Imre, Fehér Mária, Dankó Mihály, Szarvas Mihály.

A nagyarábú termelőszövetkezetbe 14 család kérte felvételét. A zárszámadási eredmények láttán állandóan emelkedik a szövetkezeti tagok száma és ez is mutatja, hogy termelőszövetkezeink az elmúlt gazdasági évben tovább erősödtek. A termelőszövetkezetek idej zárszámadása az eredmények beszámolója, a hibák feltárása mellett hű tükröképe szövetkezeti parasztságunk boldog életének és ékesszóló bizonyítéka a termelőszövetkezeti mozgalom további fejlődésének.

Kálmán János.

A borsói állami gazdaságban január 25-re kijavítják a traktorokat és munkagépeket

A teli gépjáratás jó ütemben halad a hortobágyi állami gazdaságban. A dolgozók vállalták, hogy január 25-re befejezik a teli gépjáratást. Eddig már 12 traktort, egy Zetort, 9 traktorekét, 2 kultivatort, 8 traktortársát, 9 vetőgépet és igen sok munkagépet javítottak ki.

A borsói állami gazdaság traktorosai, szerelői igen derekas munkát végeznek, s jó munkájukkal elősegítik, hogy a koratavaszi munkáknál egy percet se veszítsenek. Nagy gond van a minőségi munkára, mert a gépjáratás csak akkor sikeres, ha tökéletesen kijavított géppel állnak ki a földekre. — A képen láthatók a kijavított gépek, a szerelőműhely.

A földművelésügyi miniszter utasítása a mezőgazdasági gépek tárolásáról

A földművelésügyi miniszter utasítást adott ki a mezőgazdasági gép- és traktorpark, a felszerelés és a pótalkatrészek tárolása terén tapasztalható hibák megszüntetésére. Eszerint a szántóföldi munkák idején, amikor a gépeket rövidebb ideig használják, állandó vagy ideiglenes szálláson, termelőszövetkezeteknél, vagy egyéni parasztságokban is lehet tárolni, ha őrzésükről gondoskodnak. Munkaidőszakban a traktorbrigádok vezetői felelősek a tárolásért.

A szántóföldi munkák befejezése után valamennyi traktort, mezőgazdasági gépet és javítófelszerelést a telephelyre kell szállítani. Tilos a gépet szántóföldön kint hagyni. Termelőszövetkezetben is csak akkor lehet, ha megfelelő tárolásról és őrzésről gondoskodnak.

A telephelyre szállításért, a tárolás előkészítéséért és azért, hogy szabályszerűen átadják a főmérnöknek (főmechanikusnak) a traktorbrigád vezetője felelős. A főmérnök (főmechanikus) jegyzőkönyvileg köteles átvenni a brigádvezetőtől és a gépvezetőtől a gépeket. Olyan géprongálás, vagy

hiány esetén, amely kétségtelenül a rossz kezelés következménye, a gépkészítő felelősi uton felelőségre kell vonni és kárterítésre kell kötelezni. Súlyosabb esetben meg kell tenni a feljelentést. Az igazgató és főmérnök (főmechanikus) köteles személyesen is rendszeresen ellenőrizni a tárolást és gondoskodnia kell a tapasztalt hibák megszüntetéséről. Az utasítás

12 hónap alatt 4 és fél ezer traktor

A mezőgazdaság gépesítése terén jelentős lépéssel haladtunk előre az 1954-es esztendőben. Az idén 4 és fél ezerrel több traktor, 350-nel több kombajn és 500-zal több kévekető aratógép segítette a dolgozó parasztság munkáját.

Az elmúlt esztendőhöz képest igen jelentős ez az emelkedés. A mezőgazdaság az 1955-ös évben 25 fajta nagy teljesítményű mezőgazdasági géppel is gazdagodik. Új bűtykös, hengeres vetőgépek is készülnek, hogy egyenletesebb legyen a vetés.

A földesi Petőfi tsz 14.000 forintot fizet ki földjáraadék címén

Hajdú-Biharban folynak a zárszámadási közgyűlések. A közgyűlések, a határozat szerint, a földjáraadék kifizetését is kimondják. Így tett a földesi Petőfi termelőszövetkezet is. A tagoknak az alapszabálynak megfelelően, a bevitt föld után kifizetik a járaadékat, ez évben a Petőfi tsz. 14.000 forintot ad tagjainak földjáraadék kifizetése címén.

Médi Sándor

hajdúnánási dolgozó paraszt alkalmazza AZ ITATÁSOS BORJÚNEVELÉST

Legutóbb részletesen ismertettük Médi Sándor dolgozó paraszt tanácsagnak a kiváló szarvasmarhatenyésztőnek munkamódszerét. Kimagasló eredményeket ért el ez a kiváló gazda. A Mancsi nevű tehene egy év alatt 8428 liter tejet adott.

Médi Sándor alkalmazza az állattenyésztés új módszereit, és nemcsak teheneit gondozza kiválóan, takarmányozza szakszerűen, hanem a borjúk nevelésére is nagy gondot fordít. Rátért a mesterséges borjúnevelésre.

Médi Sándor az itatásos borjúnevelést a borjú megszületése után azonnal megvalósítja, tehát a főcstejet is — az első tejsugarak kifejezése után — itatja a borjával. Ezzel az eljárással megkíméli az anyaállatot az elválasztással járó felesleges tejszattartástól, s vele együtt az éppen ebben az időszakban jelentkező és a tejszattartás következtében előálló tőgygyulladásától. A borjú fiatal korban megszokja az itatásos nevelést, megkönnyíti a tenyésztő részére a vele való bánásmódot, kiküszöböli az itatásos nevelésre való későbbi áttéréssel járó elég gyakori hasmenést.

A mesterséges borjúnevelés helyes módja

Az ellés utáni fejékek száma 4, s így a borjú ebben az időszakban, amikor még a gyomor igen kicsi, lényegesen rövidebb időn belül tágul ki a főcstej időszakában, ami 8—10 napra tehető. Ez a módszer már a kezdeti időben nagyobb mennyiségű tej felvételére ösztönzi az állatot, s amikor áttérünk a normális összetételű tej itatására, a jobban kitáplált gyomrú borjú lényegesen rövidebb időn belül szokik rá a szálás- és abraktakarmányok felvételére, ami végeredményben egész fejlődési erejét helyes irányban tudja befolyásolni.

Ebben az esetben a kezdeti adag napi 2 liter, amely a negyedik nap már eléri a 4 litert, 7 napos kortól eléri a 6 litert. A borjú egyhónapos koráig a 9—10 liter napi tejmennyiséget kapja, s amikor a borjú jól eszik, visszatér a napi 6 literes tejmennyiség adagolására, melyet megfelelő és jó minőségű borjuszénával és abrakkal pótol (az abrak felezéskor 20 százalékos olajpogácsadara, 20 százalékos árpadara és 10 százalékos kukoricadara). Az üszős és tinónevelésre alkalmas borjúktól 3 hónapos korban veszi el a tejet, míg a tenyésztésre nevelt bikaborjút 6 hónapos koráig itatja tejjel.

A tenyésztésre nevelt bikaborjú 6 hónapos korig 2,5 kg vegyes abrakot vesz fel, míg 18 hónapos korra napi 4 kg-ot fogyaszt. Napi szénadagja 6 hónapos korban a tenyésztésre nevelt növendékbikának 4 kg jó minőségű széna.

A korpaellátás javítása szükséges

Dolgozó parasztságunk a minisztertanácsi határozatban biztosított lehetőségeket kihasználja, közülük igen sokan komoly tenyésztői munkát végeznek, azonban még mindig vannak gátló körülmények, jelen esetben is, melyhez hasonlóan igen sokat fel lehetne sorolni. Így pl. Médi Sándornak is panaszja, hogy a törzskönyvezett tehenei után járó korpához nehezen jut hozzá. Mancsi nevű tehene után is csak 4—5 hónapos késéssel kapta meg a jogos korpajuttatást, míg Bözsi és Juci nevű ugyancsak törzskönyvezett tehenei után szintén nem kapta meg a kedvezményes korpát, annak ellenére, hogy a

két állat után október végéig 850 liter tejet szállított be a csarnokba.

Most pedig azt mondta neki a hajdúnánási tejtájtó, hogy ne is szállítsa a tejet úgy, hogy azért korpát kaphasson, mert nem is tudja igazolni sem, hogy az említett két tehene is törzskönyves és emiatt nem biztosítja, hogy a kedvezményes korpát megkapja. Itt persze nemcsak a csarnok vezetője a hibás, hogy a rendeletek nem kellő ismerete miatt mondhatni megvonja a dolgozó parasztoktól a kormány által biztosított kedvezményt, és elveszi

a tenyésztők kedvét, megrendíti bizalmukat a kormány intézkedéseivel szemben, hanem hibás a hajdúnánási városi mezőgazdasági osztály főállattenyésztője is, aki nem gondoskodik arról, hogy a két tehén törzskönyvbe való felvételéről a szokásos módon a tenyésztőt értesítse, illetve szükség esetén a helyi tejtájtóval eljárjon ebben az ügyben. Erre bőven lett volna idő, mert a Bözsi nevű tehén után augusztus hó utolsó napjától, a Juci nevű tehén után szeptember 5. napjától járt volna a korpakedvezmény.

Baj az, ha sok tejet adnak?

Mások részéről felmerült az a panasz is, hogy a tejipari vállalat a tejelési időszak kilencedik hónapjában is ugyanazt a litérenkénti tejmennyiséget ütemezi be, mint a tejelési időszak elején, és ha a tenyésztő a termelésnek megfelelő nagyobb mennyiségű tejet szállít be, kifogásolják, sok esetben nem is veszik át, s így természetesen a szerződésben lefektetett tejmennyiség beszállításának nem tudnak eleget tenni, mert a tejelési időszak vége felé a tejtermelés csökken.

Feltétlenül szükséges, hogy szakembereink a jövőben még nagyobb segítséget nyújtsanak a dolgozó parasztságunk a szarvasmarhatenyésztés terén is, mert így lesz a Médi Sándorhoz hasonló tenyésztőknek is még több követője, akik munkájukkal előbbre viszik a szarvasmarhatenyésztés jobb fejlesztésének ügyét.

Kelemen Gáborné
megyei agropropagandista

Balogh Sándor
megyei állattenyésztő

Az ország sertésállománya közel 6 millió

A mezőgazdaság fejlesztése megköveteli az állattenyésztés fokozását. Ezen a téren már jó eredményt értünk el a sertésállomány tekintetében, mert közel 6 millióra emelkedett az ország sertésállománya. Az 1954-es év elején több sertésünk volt, mint amennyit a mezőgazdaság fejlesztéséről hozott határozat az 1956. év végére előírta.

A sertésállomány növekedését nagyban elősegítette az, hogy állami gazdaságaink 30.000 sülőt és tenyésztőket adtak a termelőszövetkezeteknek és az egyéni gazdáknak. Ez jó eredmény, de sok még a hiba, mert magas a malacok elhullási százaléka, s nem mindenütt megfelelő az állatok gondozása.

Időszerű teendők

A szántóföldeken itt-ott még folyik a tavasziak alá történő mélyszántás. Igyekezzünk ezzel a munkával, hogy a nagyobb fagyok beállta előtt mindenütt befejezzék a megművelést.

Az istállótrágyázási terv teljesítésében Hajdú-Bihar megye több helyén komoly elmaradás van, éppen ezért folytatni kell a kedvező időben a trágyakihordást és az alászántást mindaddig, míg az időjárás megengedi, ki nem fagy az eke a földből.

A műtrágyák legelőnyösebb felhasználási módja, ha a tavaszi vetésű növények alá szuperfoszfátot legalább kétharmadmennyiségben az istállótrágyával együtt az őszi szántással munkáljuk a talajba. A szuperfoszfát termésközpontú hatását, amelyben a talajnak kálium műtrágyára is szüksége van, akkor fejti ki a legjobban, ha a két műtrágyát együttesen alkalmazzuk. Az istállótrágyázás gyors befejezése érdekében a Földművelésügyi Minisztérium lehetővé tette, hogy a trágyakihordáshoz a mezőgazdasági termelőszövetkezetek a TEFU gépkocsikat 50 százalékos kedvezményvel vehessék igénybe. A kedvezmény mindazokat a termelőszövetkezeteket megilleti, amelyek nem rendelkeznek elegendő saját, helyi, vagy gépállomási fuvarral.

Nagy gond ügyeljünk a betakarított terményekre. A helytelen tárolás következtében elsősorban a nedvesség okozhat jelentős értékesítéscsökkenést. A páradús, ködös időkben, mint most is, a nyitvahagyott magtárakokon, ajtókon át, a terményekre csapódik a nedvesség és sok esetben penészedést idéz elő. Az a helyes, ha száraz, friss levegővel szellőztetjük a raktárhelyiségeket. Különösen a nedves falu raktárakban szükséges a szellőztetés, nehogy a termény megdohosodjon. Nagy gondot fordítsanak a vetőmagvak tárolására, hogy azok csíráképességüket megőrizhessék.

Jelentős károkat okozhat a kelletlenül nem tisztított raktárakban a gabona zsiszik. Ez a kártevő különösen a bemelegedett gabonában szaporodik gyorsan. Ezért ne engedjük meg, hogy a gabona-garmadák hőmérséklete plusz 4 foknál magasabb legyen.

A gabonaféléket ne tároljuk zsákokban, mert a zsiszik első sorban a forgatás és szellőztetés nélküli gabonában tesz kárt. Az ömlesztve tárolt gabonát lapátoljuk át gyakran és rostáljuk is át szükség szerint és a már fertőzött készleteket mielőbb használjuk fel.

A silózásnak döntő jelentősége van az állatelejtés szempontjából. Legyen gond arra, hogy a cukorgyárak által leszállított melaszt a kukoricaszár silózásához használják fel, ne pedig a takarmányszalma és a törek füllesztéséhez. Sok helyen a repa-
szalma felhasználása terén is hi-

A megyei tanács felhívása a megye agrónomusaihoz és állattenyésztőihez

A zárszámados elkészítése után a termelőszövetkezetekünk hozzákezdnek a jövő évi termelési terv és bevétel-kiadási előirányzat elkészítéséhez. A jól elkészített termelési terv céltudatossá, tervszerűvé és szervezetté teszi a gazdálkodás menetét, megkönnyíti a vezetést.

A megyei tanács végrehajtó bizottsága értékeli és megbecsüli az agrónomusok és állattenyésztők munkáját, ezért továbbra is a legmesszebbmenő segítséget kívánja nyújtani a feladatok végrehajtásában. Elvárja azonban, hogy ezekben a napokban a megye valamennyi agrónomusa, állattenyésztője a tsz-ek tervkészítési munkájában teljes odaadással dolgozzon és a szakmai, szervezési tudásának a legjavát adja.

Gondoskodjanak, hogy a termelési tervben a helyes üzemi arányok alakuljanak ki, s ezen keresztül segítsék elő a nagyüzem adta lehetőségek teljes kihasználását. A helyes üzemi arányok kialakításával biztosítsák az egyes növények jó előveteményét, az állatok részére a szükséges takarmányalap megteremtését, a munkaezők egyenletes foglalkoztatását.

Tegyenek meg mindent, hogy a termelőszövetkezetekben — az

adottságoknak megfelelően — a főüzemágakhoz kiegészítő és társüzemágak társításával a jövedelem emelkedjen.

Segítsék elő a jövedelmezőséget adta lehetőségek kihasználását. Ennek érdekében a munkaezőhöz mérten minél több zöltséget termeljenek a termelőszövetkezetek és a szabadpiacon értékesítsék. Állattenyésztőink biztosítsák az állatállomány fejlesztését, különösen a tehén- és baromfi-tenyésztés területén. Használják ki korlátlan lehetőségeinket a sertéshízlalás terén.

A tervkészítés során biztosítsák a termelőszövetkezetek szervezeti megerősítését. Az eddigiektől eltérően nagyobb körültekintéssel állapítsák meg a beruházások mértékét. Segítsék elő az olyan beruházások megtervezését, amely a termelés fejlesztését eredményezik és rövid idő alatt nagy jövedelmet biztosítanak.

Bizunk agrónomusaink, állattenyésztőink képességében, dolgozó népünk iránti hűségében, elvárjuk, hogy a tervkészítési munkában a legnagyobb segítséget megadják.

Hajdú-Bihar megyei tanács
végrehajtó bizottsága

A mezei pocok kártételét akadályozzuk meg

Helyenkint komoly kárt tesz a mezei pocok. Mivel a mezei pocok rendkívül szaporaságánál fogva szinte egyik hétről a másikra nagy tömegben jelenik meg, a most még csak kismértékben károsított vidékeken a kitűnő hatású „Arvalin” segítségével feltétlenül végezzük el az egérintést.

A pocokirtás kötelező és minden körülmények között kollektív formában hajtandó végre.

Már most figyeljük őszi gabonaterületeinket. Különösen azokon

a gabonaterületeken, ahol kedvezőtlen körülmények folytán gabonavetés gabonavetés követelt, fokozott mértékben számíthatunk a csócsároló kártételre. A jelentkező kártevő ellen legjobb védelmet nyújt az Agritox porozszer, amely a helyi tanácsoknál erre a célra térítésmentesen igényelhető.

Táppénzcsalás kísérletéért 4 hónapi börtön

Szalóki Imre, Debrecen Bánk 28. sz. alatti lakost a debreceni Járásbíróság 4 hónapi börtönbüntetésre ítélte, mert táppénzcsalás kísérletét meg. Szalóki Imre ugyan is mezőgazdasági bélyeglapjába munkaviszony nélkül saját magának ragasztott be biztosítási bélyegeket és ezzel 1954 január 26-tól február 6-ig terjedő időre táppénzt kísérelt meg felvenni. Az SZTK Alközpont a visszaélést felfedte és Szalóki Imrét a táppénz felvételében megakadályozta.

Szalóki Imrét ezért állították bíróság elé, s ítéltek el 4 hónapi börtönrre. A büntetés végrehajtását a járásbíróság 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Jól dolgozik a sárándi Dózsa tsz

Éveken át a derecskei járás egyik legrosszabb tsz-e volt a sárándi Dózsa. Most azonban más a helyzet. Az őszi vetést november elején elvégeztük. Kikelt és gyönyörű a 31 hold őszi árpa, a 120 hold őszi búza. A szarvasmarhacsapadék beszívárogon és a beszilózott takarmányt tönkretette. A takarmányokkal való takarékosság érdekében nagyon jó, dásan dolgozott Kiss András, Kunkola György, Nagy Margit, Szántó Lajosné, de a többi is. Dícséret illeti Keskeny Mártont, a hosszú pályájú gépalomás traktorosát, aki fáradságot nem kímélve dolgozott a tsz-nek.

Török Aron,
a sárándi Dózsa tsz elnöke.